

Aanbeveling nr 07/2011 van 21 december 2011

Betreft: Aanbeveling uit eigen beweging betreffende de registratie van telefonische oproepen van en naar politiecommissariaten en ziekenhuizen (CO-AR-2011-007)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 30;

Gelet op het verslag van de heer Stefan Verschuere;

Brengt op 21 december 2011 de volgende aanbeveling uit:

I. INLEIDING

1. Context

1. Het secretariaat van de Commissie ontving herhaaldelijk vragen om informatie teneinde te vernemen of het door de wet al dan niet is toegestaan telefonische oproepen (elektronische communicaties) te registreren wanneer deze bestemd zijn voor een politiecommissariaat of een ziekenhuis in het raam van hun algemene hulp- en bijstandsovername in hun hoedanigheid van hulpdiensten voor de burgers.
2. Zowel de inkomende als uitgaande gesprekken vanaf het openbaar nummer van de instelling (zijnde het nummer dat vermeld wordt als contactnummer voor deze instelling) worden bedoeld.
3. Deze hypothese is niet *in concreto* opgenomen in de gevallen die uitdrukkelijk in de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie zijn voorzien¹. Dit betekent echter niet dat zij bijgevolg verboden is.
4. Telefoonoproepen gericht aan een oproepcentrale van een politiecommissariaat of ziekenhuis en die niet plaatsvinden via een noodnummer (100, 101, 112,...) vallen inderdaad niet binnen de toepassingsfeer van deze wet (voor de lijst van deze diensten zie bijlage bij de huidige aanbeveling).
5. Ter zake zijn drie wetgevingen van toepassing: het strafwetboek, de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie (hierna "WEC") maar ook de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (hierna "WVP").
6. De huidige aanbeveling legt de nadruk op de co-existentie van deze verschillende wetten met variabele toepassingsgebieden die vaak voor identieke feiten maar met verschillende straffen, een gelijkaardig onderwerp regelen en voorwaarden bepalen om het evenwicht te eerbiedigen tussen de bescherming van het privéleven van de burger en de registratie van zijn (tele)communicaties.

¹ Artikel 125 § 1 van de wet betreffende de elektronische communicatie. Het gaat onder meer om de gevallen waarin een wettelijke machtiging geldt, een wettelijke verplichting bestaat of nog, wanneer een oproep wordt doorgeschakeld naar een hulp- of nooddienst.

7. Door de aanwezigheid van persoonsgegevens², vormt de registratie van een telefonische oproep een verwerking³ die onderworpen is aan de toepassing van de privacywet waardoor de Commissie bevoegd is om te antwoorden op elke vraag om informatie of elke klacht te behandelen die zij in dit verband zou ontvangen.
8. De aanbeveling betreft geenszins de registratie van telefonische oproepen door de werkgever voor controledoelinden. Dit bijzonder doeleinde moet beantwoorden aan de regels inzake cybersurveillance.

2. Toepasselijke wetgeving

9. Artikelen 314 bis en 259 van het Strafwetboek bestraffen respectievelijk eenieder (artikel 314 bis) of ieder openbaar officier of ambtenaar, drager of agent van de openbare macht die, naar aanleiding van de uitoefening van zijn bediening, buiten de gevallen die de wet bepaalt of zonder inachtneming van de vormen die zij voorschrijft (artikel 259 bis):
 - *"ofwel, opzettelijk, met behulp van enig toestel privé-communicatie of -telecommunicatie, waaraan hij niet deelneemt, tijdens de overbrenging ervan, afluistert of doet afluisteren, er kennis van neemt of doet van nemen, opneemt of doet opnemen, zonder de toestemming van alle deelnemers aan die communicatie of telecommunicatie;*
 - *ofwel, met het opzet een van de hierboven omschreven misdrijven te plegen, enig toestel opstelt of doet opstellen" (...)*
10. Artikel 124 van de WEC stelt: *"Indien men daartoe geen toestemming heeft gekregen van alle andere, direct of indirect betrokken personen, mag niemand :*
 - 1° met opzet kennis nemen van het bestaan van informatie van alle aard die via elektronische weg is verstuurd en die niet persoonlijk voor hem bestemd is;*
 - 2° met opzet de personen identificeren die bij de verzending van de informatie en de inhoud ervan betrokken zijn;*
 - 3° onverminderd de toepassing van de artikel en 122 en 123, met opzet kennis nemen van gegevens inzake elektronische communicatie en met betrekking tot een andere persoon;*
 - 4° de informatie, identificatie of gegevens die met of zonder opzet werden verkregen, wijzigen, schrappen, kenbaar maken, opslaan of er enig gebruik van maken".*

² Artikel 8, § 1 van de WVP

³ Artikel 8, § 2 van de WVP

11. Artikel 125 van de WEC stelt op zijn beurt: *"De bepalingen van artikel 124 van deze wet en de artikel en 259bis en 314bis van het Strafwetboek zijn niet van toepassing:*
- 1° wanneer de wet het stellen van de bedoelde handelingen toestaat of oplegt;*
 - 2° wanneer de bedoelde handelingen worden gesteld met als enig doel de goede werking van het netwerk na te gaan en de goede uitvoering van een elektronische communicatiedienst te garanderen;*
 - 3° wanneer de handelingen worden gesteld om de interventie van hulp- en nooddiensten mogelijk te maken die antwoorden op aan hen gerichte verzoeken om hulp".*

3. Onderscheid tussen twee gevallen

12. Er dient een onderscheid gemaakt te worden enerzijds de registratie van telefonische oproepen naar de hulp- en nooddiensten (noodnummers) en anderzijds de registratie van telefonische oproepen naar de oproepcentrale van een politiecommissariaat of ziekenhuis.

a) Registratie van telefonische oproepen naar hulp- en nooddiensten (noodnummers)

13. Artikel 125 § 1, 3° van de WEC veroorlooft uitdrukkelijk de registratie van telefonische oproepen om de interventie van hulp- en nooddiensten toe te laten bij aan hen gerichte verzoeken om hulp.

b) Registratie van telefonische oproepen naar de oproepcentrale van een politiecommissariaat of een ziekenhuis

14. De registratie van telefonische oproepen naar een politiecommissariaat of een ziekenhuis is niet als dusdanig voorzien in de wet.

➤ Mag een politiecommissariaat of een ziekenhuis elektronische communicatie opslaan?

a. Toepassing van het Strafwetboek

15. Het verbod dat ingeschreven is in het Strafwetboek betreft een derde die de toestemming moet verkrijgen van de deelnemers aan de communicatie. Deze toestemming kan uitdrukkelijk zijn of stilzwijgend en afgeleid worden uit een samenloop van

omstandigheden⁴. Het strafwetboek verbiedt dus niet de registratie van communicaties door een van de deelnemers hieraan, ongeacht of het de verzender of de ontvanger betreft. Deze laatste zal echter de voorschriften van artikel 9 van de WVP moeten eerbiedigen en de andere deelnemer aan de communicatie in kennis moeten stellen van de registratie.

b. Toepassing van de WEC

16. Hoewel zij voorziet in een andere sanctie stelt de wet betreffende de elektronische communicatie hetzelfde principiële verbod ten opzichte van derden. Haar artikel 124, 1° en 4° verbiedt immers aan een derde, zijnde diegene voor wie de communicatie niet persoonlijk bestemd is, kennis te nemen van het bestaan van informatie van alle aard die via elektronische weg is verstuurd (...) en zelfs enig gebruik te maken van de informatie die met of zonder opzet werd verkregen. Artikel 125 voorziet in uitzonderingen op dit verbod dat eveneens kan worden opgeheven door de toestemming van de betrokkenen.
17. *A contrario* laat dit artikel dus de ontvangers van de communicatie toe wettig gebruik te maken van de communicatie die aan hen persoonlijk werd gericht. In onderhavig geval is het voor een ziekenhuis of een politiecommissariaat dus niet verboden een communicatie die persoonlijk voor hen bestemd is op te nemen indien zij beschouwd worden als bestemming van de communicatie.
 - Is een politiecommissariaat of een ziekenhuis in zijn hoedanigheid van hulp- en bijstandsinstelling voor de burger aan wie een telefonische oproep rechtstreeks wordt gericht een derde in de communicatie of een "persoon" aan wie de communicatie persoonlijk wordt gericht?
18. In tegenstelling tot de hulp- en nooddiensten (noodnummers) richt een persoon die een politiecommissariaat of een ziekenhuis belt zijn oproep rechtstreeks tot deze laatste. Het verschil bestaat erin dat in dat geval de oproep niet behandeld wordt door een operator die geacht wordt de oproep door te schakelen naar de betrokken dienst (bijvoorbeeld het communicatie- en informatiecentrum (CIC 101), het eenvormig oproepstelsel 100). De natuurlijke persoon die de oproep beantwoordt doet dit in naam en voor rekening van de

⁴ Doc. Sen. 1992-1993, nr. 843-1, blz. 8. De memorie van toelichting bij het wetsontwerp van 30 juni 1994 voorziet dat de toestemming op twee wijzen kan worden gegeven: "zij kan uitdrukkelijk of bijzonder zijn en eventueel aan het beluisteren, opnemen of kennismaken van de communicatie of telecommunicatie voorafgaan, de instemming kan ook stilzwijgend zijn en uit een geheel van omstandigheden blijken. Het is onmogelijk te stellen dat de instemming steeds uitdrukkelijk en vooraf moet zijn gegeven aangezien zulks ernstige hinder zou opleveren voor het maatschappelijk leven. Inzake de toestemming van personen die juridisch niet in staat geacht kunnen worden hun toestemming te verlenen kan verwezen worden naar de regels ter zake van het burgerlijk recht.

instelling waarvoor hij optreedt. De beller richt zijn bericht, zijn communicatie aan het commissariaat, het ziekenhuis in het raam van de wettelijke opdrachten die hen zijn toevertrouwd. De juridische entiteit, de rechtspersoon, neemt wel degelijke deel aan de communicatie vermits hij gedurende dit gesprek dat speciaal aan hem is gericht en gelet op zijn specifieke opdrachten van hulpverlening aan het publiek, vertegenwoordigd wordt door de correspondent. Hij is dus geen derde maar wel degelijk een deelnemer in het gesprek.

19. Bijgevolg beschouwt de Commissie deze juridische entiteiten als rechtspersonen voor wie de oproep persoonlijk is bestemd. Zij zijn geen derden bij de oproep.

II. DE NA TE LEVEN BEGINSELEN TEN OPZICHTE VAN DE PRIVACYWET

1. Toepassing van de privacywet

20. De registratie van telefonische oproepen door een politiecommissariaat of een ziekenhuis vormt een verwerking van persoonsgegevens die onder toepassing valt van de WVP, wat de eerbiediging veronderstelt door de verantwoordelijke voor de verwerking van al haar beginselen⁵.
21. De gegevens die door deze juridische entiteiten worden verwerkt vormen immers persoonsgegevens waarvan de verwerking onderworpen is aan de Privacywet (cf. punt 7).

2. Rechtmatigheid – Proportionaliteit

a) Rechtmatigheid van de verwerking

22. Artikel 5 van de Privacywet somt de gevallen op waarin een verwerking van persoonsgegevens kan plaatsvinden. Dit kan, onder meer, wanneer de verwerking noodzakelijk is om een verplichting na te komen waaraan de verantwoordelijke voor de verwerking is onderworpen door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie⁶, wanneer de verwerking noodzakelijk is ter vrijwaring van een vitaal belang van de betrokkene⁷, wanneer de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van openbaar belang of die deel uitmaakt van de uitoefening van het openbaar gezag, die is

⁵ De registratie van telefonische oproepen door hulp- en nooddiensten vormen eveneens verwerkingen van persoonsgegevens die onder toepassing vallen van de WVP. De aanbeveling slaat evenwel niet op deze laatste.

⁶ Artikel 5, c) van de WVP

⁷ Artikel 5, d) van de WVP

opgedragen aan de verantwoordelijke voor de verwerking⁸ of nog wanneer de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de verantwoordelijke voor de verwerking⁹.

23. Indien de gegevens die verwerkt worden door de politiecommissariaten of de ziekenhuizen persoonsgegevens zijn betreffende de gezondheid of betreffende geschillen die voorgelegd worden aan de hoven en rechtbanken alsook aan een rechtsmacht in bestuurszaken, of betreffende verdenkingen, vervolgingen of veroordelingen die betrekking hebben op inbreuken, dient eveneens rekening gehouden te worden met de artikelen 7 en 8 van de WVP.
24. De verwerking van persoonsgegevens betreffende de gezondheid is in beginsel verboden door artikel 7, § 1 van de WVP. Dit verbod is echter niet van toepassing wanneer onder andere, *"de verwerking noodzakelijk is voor de doeleinden van preventieve geneeskunde of medische diagnose, het verstrekken van zorg of behandelingen aan de betrokkene of een verwant, of het beheer van gezondheidsdiensten handelend in het belang van de betrokkene en de gegevens worden verwerkt onder het toezicht van een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg"*¹⁰.
25. De verwerking van gerechtelijke persoonsgegevens is in beginsel eveneens verboden door artikel 8, § 1 van de WVP. Paragraaf 2 van dit artikel laat de verwerking evenwel toe *"indien de verwerking noodzakelijk is voor de verwezenlijking van doeleinden die door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie zijn vastgesteld"*¹¹.
26. Gelet op de voormelde wettelijke voorwaarden en de uitdrukkelijk bepaalde doeleinden oordeelt de Commissie dat de registratie door politiecommissariaten en ziekenhuizen van elektronische communicaties die aan hen worden gericht als instelling, gewettigd is.
27. De Commissie beveelt aan dat zou worden voorzien in telefoonlijnen die niet het voorwerp zullen vormen van registratie waarmee agenten van deze entiteiten zouden kunnen bellen of opgebeld worden voor privédoeleinden, of zelfs in een professionele context die een grote vertrouwelijkheid vereist.

⁸ Artikel 5, e) van de WVP

⁹ Artikel 5, f) van de WVP

¹⁰ Artikel 7, § 2, j) van de WVP

¹¹ Artikel 8, § 2, b) van de WVP

b) Proportionaliteit

28. Artikel 4, § 1, 3° van de WVP bepaalt dat de persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en niet overmatig mogen zijn, uitgaande van de doeleinden waarvoor ze werden verkregen en waarvoor ze verder worden verwerkt.
29. *In concreto* mag een politiecommissariaat of een ziekenhuis slechts toereikende, ter zake dienende en niet overmatige gegevens verwerken, uitgaande van de doeleinden die nagestreefd worden door deze instellingen, namelijk deze die noodzakelijk zijn voor het verwezenlijken van die doeleinden.

3. Transparantie

30. Artikel 9 van de Privacywet verplicht iedere verantwoordelijke voor de verwerking om aan de betrokkene een aantal informatie te verstrekken met betrekking tot, onder andere, de doeleinden van de verwerking, de identiteit van de verantwoordelijke voor de verwerking en de eventuele bestemmingen van de gegevens alsook met betrekking tot het bestaan van een recht op toegang en op verbetering.
31. Er dient een onderscheid gemaakt te worden naargelang de gegevens al dan niet rechtstreeks bij de betrokkene worden verkregen.

a) De gegevens worden rechtstreeks bij de betrokkene verkregen

32. Krachtens paragraaf 1 van artikel 9 van de WVP dient de verantwoordelijke voor de verwerking **uiterlijk op het moment dat de gegevens worden verkregen** aan de betrokkene ten minste de hierna volgende informatie verstrekken, behalve indien hij daarvan reeds op de hoogte is (...).
33. Op deze verplichting is geen enkele uitzondering voorzien in de Privacywet, noch in het Koninklijk besluit van 13 februari 2001 houdende uitvoering van de WVP. Hoewel, in bepaalde omstandigheden van hoogdringendheid of dwingende noodzaak waarmee de beller kan worden geconfronteerd is het voor de verantwoordelijke voor de verwerking vrijwel onmogelijk deze verplichting te eerbiedigen via hetzelfde middel dan dat dat aangewend wordt voor de communicatie (namelijk de telefoon). Het gaat om het vrijwaren van een hoger belang, het vitaal belang van de betrokkene, de uitvoering van een opdracht van algemeen belang of die deel uitmaakt van de uitoefening van het openbaar gezag, de toediening van zorgen of behandeling van de betrokkene.

34. Teneinde de verplichting opgelegd door artikel 9, § 1 van de WVP na te leven raadt de Commissie de verantwoordelijke voor de verwerking aan en staat zij hem toe in dit bijzonder geval, over te gaan tot een voorafgaande kennisgeving aan de betrokkene via een ander middel dan het gebruikte communicatiemiddel, zoals een duidelijk zichtbare publicatie van deze informatie¹² via zijn website.

b) De gegevens worden niet rechtstreeks bij de betrokkene verkregen

35. Het gaat bijvoorbeeld om het geval waarin een persoon die contact opneemt met het politiecommissariaat of het ziekenhuis, zelf persoonsgegevens meedeelt van een andere persoon die nood heeft aan een interventie van de politiediensten of aan medische hulp.

36. In dit geval zou paragraaf 2 van artikel 9 van de WVP van toepassing zijn. Dit artikel stelt dat *"Indien de persoonsgegevens niet bij de betrokkene zijn verkregen, moet de verantwoordelijke voor de verwerking of zijn vertegenwoordiger, **op het moment van de registratie van de gegevens** of wanneer mededeling van de gegevens aan een derde wordt overwogen, uiterlijk op het moment van de eerste mededeling van de gegevens, ten minste de volgende informatie verstrekken, tenzij de betrokkene daarvan reeds op de hoogte is :*

a) de naam en het adres van de verantwoordelijke voor de verwerking en, in voorkomend geval, van diens vertegenwoordiger;

b) de doeleinden van de verwerking (...)".

37. Artikel 9, § 2, 2de lid stelt dat *"De verantwoordelijke voor de verwerking wordt van de in deze paragraaf bedoelde kennisgeving vrijgesteld : b) wanneer de registratie of de verstrekking van de persoonsgegevens verricht wordt met het oog op de toepassing van een bepaling voorgeschreven door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie".*

¹² De verantwoordelijke voor de verwerking moet ten minste de hierna volgende informatie verstrekken:

a) de naam en het adres van de verantwoordelijke voor de verwerking en, in voorkomend geval, van diens vertegenwoordiger;

b) de doeleinden van de verwerking;

c) het bestaan van een recht om zich op verzoek en kosteloos tegen de voorgenomen verwerking van hem betreffende persoonsgegevens te verzetten, indien de verwerking verricht wordt met het oog op direct marketing;

d) andere bijkomende informatie, met name :

- de ontvangers of de categorieën ontvangers van de gegevens,

- het al dan niet verplichte karakter van het antwoord en de eventuele gevolgen van niet-beantwoording,

- het bestaan van een recht op toegang en op verbetering van de persoonsgegevens die op hem betrekking hebben;

behalve indien die verdere informatie, met inachtneming van de specifieke omstandigheden waaronder de persoonsgegevens verkregen worden, niet nodig is om tegenover de betrokkene een eerlijke verwerking te waarborgen;

e) andere informatie afhankelijk van de specifieke aard van de verwerking, die wordt opgelegd door de Koning na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

38. De registratie van telefonische communicaties door een politiecommissariaat of een ziekenhuis valt niet onder deze uitzondering¹³. Bijgevolg beveelt de Commissie de verantwoordelijke voor de verwerking aan om ook in dit geval de informatie aan de betrokkene te verstrekken via een ander middel dan het gebruikte communicatiemiddel, zoals een publicatie via zijn website.
39. De Commissie wenst eveneens de aandacht te vestigen op het feit dat de agenten en bedienden van een politiecommissariaat of ziekenhuis die de telefonische oproepen zullen beantwoorden eveneens in kennis moeten gesteld worden van het feit dat deze communicaties kunnen geregistreerd worden. Zij kunnen natuurlijk kennis nemen van een dergelijke registratie via de website van deze entiteit maar de Commissie beveelt niettemin aan dat een intern document zoals een huishoudelijk reglement of zelfs het arbeidscontract expliciet zou vermelden dat deze elektronische communicaties geregistreerd worden met een klaar en duidelijke vermelding van de doeleinden van dergelijke registraties..

4. Bewaringstermijn

40. Overeenkomstig artikel 4, § 1, 5° van de WVP mogen persoonsgegevens niet langer bewaard worden dan voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verkregen of verder worden verwerkt, noodzakelijk is.
41. De verantwoordelijke voor de verwerking dient dus rekening houdend met artikel 4, § 1, 5° van de WVP een passende bewaringstermijn te voorzien. De Commissie wenst te verduidelijken dat deze bewaringstermijn door de verantwoordelijke voor de verwerking moet bepaald worden alvorens hij overgaat tot de bedoelde verwerking en dit voor elk doeleinde dat hij vooraf zal hebben bepaald.
42. Gelet op de aard van de registraties en het gebruik dat hiervan kan worden gemaakt beveelt de Commissie een uniforme bewaringstermijn aan van één maand.

5. Veiligheid van de gegevens

43. De Commissie benadrukt het belang van het veiligheidsbeginsel bij de verwerking van persoonsgegevens, voorzien in artikel 16 van de Privacywet, dat aan de verantwoordelijke voor de verwerking oplegt de passende technische en organisatorische maatregelen te nemen om de gegevens die hij verwerkt te beveiligen en zich te wapenen tegen afwijkingen

¹³ Inderdaad, deze verwerking wordt niet uitdrukkelijk toegestaan door de WEC.

van het doeleinde. Het passend karakter van deze maatregelen hangt af van enerzijds, de stand van de techniek ter zake en de kosten voor het toepassen van de maatregelen en, anderzijds, van de aard van de te beveiligen gegevens en de potentiële risico's. De verantwoordelijke voor de verwerking dient rekening te houden met de "*referentiemaatregelen voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens*" die beschikbaar zijn op de website van de Commissie¹⁴.

44. De entiteit (commissariaat of ziekenhuis) dient te bepalen wie de verantwoordelijke is voor de verwerking in de zin van artikel 1, § 4 van de WVP¹⁵. De contactgegevens van deze persoon zullen onder meer moeten vermeld worden in de kennisgeving aan de betrokkene alsook in de aangifte van de verwerking.
45. Indien de politiecommissariaten of de ziekenhuizen beroep doen op een onderaannemer zullen zij eveneens de bepalingen moeten naleven betreffende het afsluiten van een degelijke onderaannemingsovereenkomst (artikel 16 van de Privacywet). In dit verband moet de verantwoordelijkheid van de onderaannemer bepaald worden en uitdrukkelijk overeengekomen worden dat de onderaannemer en de personen die onder zijn gezag optreden slechts mogen handelen in opdracht van de verantwoordelijke voor de verwerking.
46. In toepassing van artikel 7, § 4 van de WVP mogen gegevens betreffende de gezondheid, zelfs gecodeerd, uitsluitend verwerkt worden onder de verantwoordelijkheid van een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg. De verantwoordelijke voor de verwerking moet dus het nodige doen om een beroepsbeoefenaar in de gezondheidszorg aan te stellen. Hoewel dit niet strikt vereist is door de WVP heeft het Sectoraal comité van de sociale zekerheid en van de gezondheid herhaaldelijk gemeend dat dergelijke gegevens bij voorkeur verwerkt zouden worden onder de verantwoordelijkheid van een arts¹⁶.
47. De Commissie vestigt ook de aandacht op artikel 25 van het Koninklijk besluit van 2001 dat eveneens stelt dat ingeval van verwerking van "gevoelige" gegevens (namelijk, onder

¹⁴ <http://www.privacycommission.be/nl/static/pdf/referentiemaatregelen-vs-01.pdf>

¹⁵ "*Onder "verantwoordelijke voor de verwerking" wordt de natuurlijke persoon of de rechtspersoon, de feitelijke vereniging of het openbaar bestuur verstaan die alleen of samen met anderen het doel en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens bepaalt.*

Indien het doel en de middelen voor de verwerking door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie zijn bepaald, is de verantwoordelijke voor de verwerking de natuurlijke persoon, de rechtspersoon, de feitelijke vereniging of het openbaar bestuur die door of krachtens de wet, het decreet of de ordonnantie als de voor de verwerking verantwoordelijke wordt aangewezen".

¹⁶ Het Sectoraal comité van de sociale zekerheid en van de gezondheid heeft deze voorkeur geformuleerd in de beraadslaging nr. 07/034 van 4 september 2007 m.b.t. de mededeling van persoonsgegevens aan het federaal kenniscentrum voor de gezondheidszorg met het oog op het onderzoek 2007-16-HSR "onderzoek naar mogelijke financieringsmechanismen voor het geriatrisch dagziekenhuis". http://www.ksz-bcss.fgov.be/binaries/documentation/nl/organisation/sc_2007/09_september/07_034_n108_onderzoek_naar_financieringsmechanismen_voor_het_geriatrisch_dagziekenhuis_kce.pdf

andere, gerechtelijke en gezondheidsgegevens) de categorieën personen die toegang hebben tot de persoonsgegevens moeten aangeduid worden door de verantwoordelijke voor de verwerking of door de onderaannemer met, in voorkomend geval, een precieze beschrijving van hun functie ten opzichte van de gegevensverwerking. De lijst van deze personen moet ter beschikking van de Commissie gehouden worden. Bovendien moeten deze personen op grond van een wettelijke of statutaire verplichting of gelijkwaardige contractuele bepalingen ertoe gehouden worden de vertrouwelijkheid van de gegevens te eerbiedigen. Punt 4 van dit artikel 25 stelt bovendien dat wanneer de kennisgeving voorzien in artikel 9 van de WVP aan de betrokkene wordt verstuurd, de verantwoordelijke voor de verwerking eveneens de wettelijke of reglementaire basis moet vermelden op grond waarvan deze gegevensverwerking is geoorloofd.

6. Aangifte van de verwerking bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer

48. Krachtens artikel 17 van de WVP dient de verantwoordelijke voor de verwerking zijn verwerking aan te geven bij de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

III. BESLUIT

De Commissie beveelt de toepassing aan van de onderhavige beginselen die zowel richtlijnen als minimale voorwaarden vormen die strikt nageleefd moeten worden door ieder politiecommissariaat of elk ziekenhuis dat wenst over te gaan tot de registratie van telefonische oproepen.

Voor de Administrateur m.v.,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere

BIJLAGE : De hulp- en nooddiensten

	105	Rode Kruis Hulp en interventie bij ongevallen en rampen. Website : www.rodekruis.be
	070 245 245	Antigifcentrum Dringende medische hulp 24u/24u. Website : www.poisoncentre.be
	0800 32 123	Centrum ter preventie van zelfdoding Anonieme telefonische hulpdienst 24u/24u. Men kan terecht bij een team vrijwilligers die opgeleid worden door de permanente ploeg van het centrum. Deze personen luisteren naar de beller. Het gratis nummer is zowel bestemd voor de personen die een crisis doormaken als voor hunentourage. Website : www.preventiezelfdoding.be
	112	Europees noodnummer 112 is een gratis Europees noodnummer dat u in de 30 lidstaten van de Europese Unie kan gebruiken in geval van agressie, ongeval of in elke andere noodsituatie Website : www.112.be
	100	Brandweer en ziekenwagens Dienst Brandbestrijding en dringende medische hulp 24u/24u. Website : www.brussel.irisnet.be/dbdmh
	101	Federale Politie Te gebruiken in extreme noodgevallen. Website: www.polfed.be

+ **Tele-onthaal** : 106, 107 en 108

+ **Ecoute-enfants** : 102, 103 en 104

+ **Europees Centrum voor vermiste en seksueel uitgebuite kinderen**: 110 en 116000